

...

**A Kúria
mint másodfokú bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kpkf.V.39.254/2021/4.

A tanács tagjai: dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró

Az I. rendű felperes: Felperes1

(Cím2)

A II. rendű felperes: Felperes2

(Cím2)

A II. rendű felperes képviselője: I. rendű felperes Felperes1 hozzátartozó

Az alperes: Igazságügyi Minisztérium

(Cím1)

A per tárgya: mulasztási per

A fellebbezést benyújtó fél: a felperesek 14. sorszám alatt

A fellebbezéssel támadott határozat: a Győri Törvényszék 2020. december 11. napján hozott 1.K.700.605/2020/13. számú végzése keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartására irányuló kérelem elutasítása tárgyában

Rendelkező rész

A Kúria az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen további jogorvoslatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás és az ügy előzménye

[1] A felperesek számos kérelmet nyújtottak be jogi segítségnyújtás engedélyezése tárgyában. Kérték az alperest, mint felügyeleti szervet az illetékes hatóság(ok) kizárására és más, azonos hatáskörű hatóság(ok) kijelölésére. A felperesek kereseti kérelmet terjesztettek elő annak megállapítását kérve, hogy az alperes a jogi segítségnyújtás engedélyezése tárgyában eljáró hatóság(ok) kizárása iránti kérelmeiket nem bírálta el, ezáltal eljárási, döntéshozatali kötelezettségének nem tett eleget. Kérték kötelezni az alperest a kizárások tárgyában a döntések meghozatalára. A kijelölés alapján eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 1.K.27.052/2020/2. számú végzésével - visszautasítás terhével - hiánypótlásra hívta fel a felpereseket - egyebek között - arra vonatkozóan, hogy egyértelműen jelöljék meg, melyik ügyben és mikor fordultak az alpereshez az eljáró hatóság kizárása iránti kérelemmel. A felperesek a hiánypótlást nem teljesítették, ezért a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 2020. március 4. napján hozott 1.K.27.052/2020/5. számú végzésével a felperesek keresetlevelét visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 128. § (3) bekezdés a) és d) pontjára, valamint a 48. § (1) bekezdés j) pontjára hivatkozással.

[2] A felperesek fellebbezése folytán eljáró Kúria a 2020. június 29. napján kelt, jogerős Kpkf.VI.39.198/2020/2. számú végzésével a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.052/2020/5. számú végzését helybenhagyta.

[3] A felperesek ismételten benyújtották a keresetlevelüket, melyben utaltak arra, hogy a hiányzó mellékleteket csatolták. Rögzítették, hogy a keresetlevél visszautasításáról rendelkező végzés helybenhagyásáról szóló másodfokú bírósági döntés hozzájuk 2020. július 14. napján érkezett, ezért álláspontjuk szerint 2020. augusztus 28. napjáig van lehetőség a kereset ismételt, szabályszerű benyújtására a keresetlevél beadásához fűződő jogi hatályok fenntartásához.

Az elsőfokú bíróság végzése

[4] Az időközben bekövetkezett hatáskörváltozás folytán eljáró Győri Törvényszék a 2020. december 11. napján kelt I.K.700.605/2020/13. számú végzésével a felperesek keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartására irányuló kérelmét elutasította. Indokolásában - hivatkozva a Kp. 48. § (1) bekezdés j) pontjára és a 49. § (1) bekezdés a)-b) pontjaira, - megállapította, hogy a mulasztási perben a felperesek keresetlevelének a visszautasítása a hiánypótlási felhívás teljesítésének elmaradása miatt történt; a visszautasítás ezen esetkörében a jogi hatályok fenntartása viszont nem lehetséges a Kp.49.§ (1) bekezdése alapján. Kitért a felperesek költségmentesség engedélyezése iránti kérelmére is, és rögzítette: a jogi hatályok fenntartása iránti kérelem elbírálása a keresetlevél visszautasítására vonatkozó jogszabályok alapján történik, ezért a költségmentesség és a költségfeljegyzési jog polgári és közigazgatási bírósági eljárásban történő alkalmazásáról szóló 2017. évi CXXVIII. törvény 11.§ c) pontja alapján a felperesek részére költségkedvezmény nem engedélyezhető, így e körben a bíróság a külön döntést mellőzte.

A fellebbezés és az észrevétel

[5] A felperesek a fellebbezésükben kérték az elsőfokú bíróság 13. sorszámú végzésének a hatályon kívül helyezését és az új eljárásra más, azonos hatáskörű bíróság „kijelölését”. Kérték az Alkotmánybíróság megkeresését a Kp. 49. §-ával kapcsolatos „alkotmányellenesség” megállapítása érdekében. Rögzítették, hogy a hiánypótlási kötelezettségüknek eleget tettek, ezért az elsőfokú bíróság végzése iratellenes. A támadott végzés álláspontjuk szerint azért is jogsértő, mert a Kúria és az elsőfokú bíróság korábbi határozatai „kizárt bírák és bíróság eljárása folytán semmisek.” Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság nem fordult az Alkotmánybírósághoz, holott a Kp. 49. § (1) bekezdésének alkotmányellenessége fennáll: a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 179. §-ában (helyesen: 178. §-ában) szabályozott, a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartása rendelkezéseihez képest a Kp. diszkriminatív. Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság kapcsán előterjesztett kizárási indítványuk elintézése is jogsértő volt, az elsőfokú bírósággal kapcsolatos kizárási ok fennáll. Mindezek folytán az elsőfokú bíróság végzése sérti a Kp. 10. (1) bekezdés h) pontját, 10. § (4)-(5) bekezdését, ez utóbbi alapján alkalmazandó Pp. 15. § (1) és 17. § (2) bekezdését, 34. § b) pontját, a 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 266. § (2) bekezdését, az Alkotmány R cikkét, XV. cikkét, XXVIII. cikk (7) bekezdését és az EJEE 13. cikkét.”

[6] Az alperes a fellebbezésre észrevételt nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[7] A Kúria elsődlegesen rögzíti, hogy a felperes fellebbezésében foglalt, a másodfokú eljárás tekintetében előterjesztett kizárási kérelmét a Kúria 2021. március 2. napján kelt Kpk.IV.39.417/2021/2. számú végzésével elbírálta és a Kúria K.V. tanácsa kizárására vonatkozó kérelmet elutasította. A fellebbezés elbírálásának ezért akadályja nem volt.

[8] A Kúria a másodfokú eljárás felfüggesztéséről és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezéséről az alábbiak miatt nem dönthetett. A perbeli esetben az ítélkező tanács nem észlelte a jogvitának olyan elemét, amelynek vonatkozásában alaptörvényellenesség - a felperesek megfogalmazása szerint „alkotmányellenesség” - merülne fel. A jogalkotó a polgári és a közigazgatási perekben külön-külön szabályozást kívánt létrehozni; nem tartotta meg egy az egyben a közigazgatási perekben a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp., vagy 1952-es Pp.) 132. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, vagyis - egyebek között - a hiánypótlási kötelezettség elmulasztására tekintettel történt keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását követő újbóli benyújtás lehetőségét. Miként a Kp. Kommentár [Kommentár a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényhez szerk.: Barabás Gergely / F. Rozsnyai Krisztina / Kovács András György - Wolters Kluwer Új Jogtár] is rögzíti: „A Kp. 49. §-a az 1952-es Pp. 132. §-ához képest teljesen új alapokra helyezi a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntarthatóságát”. A jogalkotó tehát figyelembe vette a Kp.-nak, és a 2020. január 1-jén hatályba lépett módosításának a megalkotásakor is, hogy nem minden visszautasított keresetlevél esetén lesz lehetősége a per felperesének a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartására, csak az olyan indokolt esetekben, mint a közigazgatási tevékenységgel okozott jogsérelem megjelölésének a hiánya vagy bizonyos, elektronikus kapcsolattartással összefüggő okok. A szabályozás ilyen módon történő kialakításakor nyilvánvalóan tekintetbe vette a jogalkotó a hatékonyság, perkonzentráció elvét, és azt is, hogy a hiánypótlási felhívás folytán az adott per felperese tisztában van a hiánypótlási kötelezettségével, annak határidejével, a felhívásban foglalt figyelmeztetés miatt a mulasztás következményeivel is, vagyis azzal, hogy ha a felhívásnak nem, vagy nem megfelelően tesz eleget a visszautasítást kockáztatja. A hiánypótlás jogintézményét, az annak során biztosított határidőt tehát a törvényalkotó elegendőnek találta a nem megfelelő keresetlevelek hiányainak pótlására; további lehetőség (az ismételt benyújtás kedvezménye) fenntartását már nem látta indokoltnak. Mindezek miatt a Kúria az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését nem tartotta szükségesnek.

[9] A Kúria megállapította, hogy a fellebbezés - az alábbiak szerint - nem alapos.

[10] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés keretei között bírálta felül. Az elsőfokú bíróság a támadott végzésében a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartására irányuló kérelem elutasításáról helyesen döntött. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a következőket emeli ki a Kúria.

[11] Az eljáró bíróság kizárására vonatkozó indítvány mikénti elbírálását vitató felperesi álláspont, a Kúria abban a tárgyban hozott végzésének és az elsőfokú bírósági korábbi határozatainak a semmisségére vonatkozó felperesi érvek kapcsán a Kúria rámutat arra, hogy a kizárási indítvány jogerősen elbírálásra került és a jelen fellebbezési eljárás tárgyát a Győri Törvényszék 1.K.700.605/2020/13. számú végzése képezi, mindezen okokból az ez ellen a végzés ellen előterjesztett fellebbezés keretében nem vizsgálható az ezt megelőzően, kizárási indítvány tárgyában hozott végzés, annak jogszerűsége. Ebből következően a felpereseknek a Kp. 10. § (1) bekezdés h) pontjának, 10. § (4)-(5) bekezdésének, ez utóbbi alapján alkalmazandó Pp. 15. § (1) és 17. § (2) bekezdésének, a Kp. 34. § b) pontjának a sérelmére, valamint az Alaptörvény R) cikke, XV. cikke, XXVIII. cikk (7) bekezdése és az EJEE 13. cikke megsértésére alapított fellebbezését a Kúria nem találta alaposnak. A felperesek továbbá nem jelölték meg közelebbről a fellebbezésben, hogy a Kp. 78. § (1) bekezdése

alapján alkalmazandó Pp. 266. § (2) bekezdésébe miként ütközik álláspontjuk szerint a támadott végzés, ezért ezt a hivatkozást sem vizsgálhatta a Kúria.

[12] A Kp. 49. § (1) bekezdésének a) és b) pontját, amely a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartásáról szól, az elsőfokú bíróság helyesen idézte és megfelelően állapította meg, hogy a perbeli esetre nem alkalmazható, a visszautasításnak a hiánypótlási kötelezettség elmulasztása miatti esetkörében a jogszabály nem teszi lehetővé a jogi hatályok fenntartását. A költségmentesség iránti kérelem kapcsán is az indokolásban megjelenítette az elsőfokú bíróság a mellőzés indokait, amely érdemben helyes volt.

[13] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 114. § (5) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

[14] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[15] A másodfokú eljárás illetékmentes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján figyelemmel arra, hogy az eredménytelen jogi hatályok fenntartására vonatkozó kérelem szorosan a visszautasításhoz kapcsolódik, mely utóbbira az Itv. hivatkozott tárgyi illetékmentességi szabálya az irányadó.

[16] A fellebbezés sikertelen volt, de a Kúriának a másodfokú eljárásban perköltségről rendelkeznie nem kellett, mert az alperes észrevételt nem terjesztett elő.

[17] A Kúria végzése ellen a fellebbezést a Kp. 112. § (2) bekezdése, a felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja kizárja.

Budapest, 2021. március 31.

dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. a tanács elnöke,

Ságiné dr. Márkus Anett s.k. előadó bíró,
bíró

dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

A kiadmány hitelül:

Kúria
V.Kpkf.39.254/2021/4
tisztviselő

6